

TÜRKİYE'NİN DOĞUSU VE BATISINDAKİ İKİ FARKLI ÜNİVERSİTEDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN TECAVÜZ MİTLERİNİ KABUL DÜZEYİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Kerime Derya BEYDAĞ¹, Dilek ÇİFTÇİ BAYKAL^{2*}

¹Yalova University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Yalova, 77200, Türkiye

²Van Yüzüncü Yıl University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, 65100, Van, Türkiye

Özet: Bu araştırma, Türkiye'nin doğusunda ve batısında iki farklı üniversitede hemşirelik eğitimi alan öğrencilerin tecavüz mitlerini kabul düzeylerini ve bu düzeyi etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır. Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma, 1 Mart-1 Nisan 2024 tarihleri arasında, Türkiye'nin doğusunda ve batısındaki iki farklı üniversitede öğrenim gören 412 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri Tanıtıcı bilgi formu ve Illinois Tecavüz Mitlerini Kabul Ölçeği ile elde edilmiştir. Verilerin analizinde, sayı, yüzde, ortalama, standart sapma değerleri, Spearman Korelasyon testi, Kruskal-Wallis testi ve Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Batıdaki üniversitedeki öğrencilerin %5,8'i, doğudaki öğrencilerin %14,8'i tecavüz vakası ile karşılaşmıştır. Öğrencilerin çoğu tecavüz mağdurunu nereye yönlendireceğini bilmemektedir (%57,9 batı; %55,3 doğu). İki üniversite arasında ölçek puan ortalamaları açısından anlamlı fark bulunmamıştır ($P>0,05$). Her iki üniversitede de erkek öğrencilerin tecavüz mitlerini kabul düzeyi kadın öğrencilerden yüksektir ($P<0,05$). Batıdaki üniversitede de geliri giderinden az olan öğrencilerin puanlarının daha yüksek olduğu saptanmıştır. Batıdaki üniversite öğrencilerinde yaş ile ölçek puanı arasında düşük düzeyde negatif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r=-0,190$; $P=0,037$). Hemşirelik eğitimi müfredatına cinsel şiddet, tecavüz mitleri ve mağdur yaklaşımı ile ilgili içeriklerin eklenmesi, özellikle erkek öğrencilerde mitleri etkileyen faktörleri anlamaya yönelik nitel çalışmaların planlanmasının faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşire, Mit, Öğrenci, Tecavüz

The Level of Acceptance of Rape Myths and Influencing Factors among Student Nurses Studying at Two Different Universities in the East and West of Türkiye

Abstract: This study aimed to determine the levels of rape myth acceptance and the influencing factors among nursing students studying at two universities located in the eastern and western regions of Türkiye. This descriptive and cross-sectional study was conducted with 412 nursing students between 1 March and 1 April 2024. Data were collected using an Introductory Information Form and the Illinois Rape Myth Acceptance Scale. Descriptive statistics (number, percentage, mean, and standard deviation), Spearman correlation analysis, Kruskal-Wallis test, and Mann-Whitney U test were used in the analysis of the data. Of the students, 5.8% in the western university and 14.8% in the eastern university reported encountering a rape case. More than half of the students stated that they did not know where to refer a rape victim (57.9% west; 55.3% east). No significant difference was found between the two universities in terms of mean scale scores ($P>0.05$). In both universities, male students had higher levels of rape myth acceptance than female students ($P<0.05$). Among students in the western university, those with income lower than expenses had significantly higher scores. A low-level negative correlation was found between age and scale scores among students in the western university ($r=-0.190$; $P=0.037$). Incorporating educational content on sexual violence, rape myths, and nursing approaches to survivors into nursing curricula may contribute to reducing rape myth acceptance. Additionally, qualitative studies focusing on factors influencing male students' acceptance of rape myths are recommended.

Keywords: Nurse, Myth, Student, Rape

*Sorumlu yazar (Corresponding author): Van Yüzüncü Yıl University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, 65100, Van, Türkiye

E mail: dlkbykl201204@gmail.com (D. ÇİFTÇİ BAYKAL)

Kerime Derya BEYDAĞ <https://orcid.org/0000-0002-7251-4882>

Dilek ÇİFTÇİ BAYKAL <https://orcid.org/0000-0001-7937-5646>

Gönderi: 03 Ocak 2026

Kabul: 08 Mart 2026

Yayınlanma: 15 Mart 2026

Received: January 03, 2026

Accepted: March 08, 2026

Published: March 15, 2026

Cite as: Beydağ, K. D., & Çiftçi Baykal, D. (2026). The level of acceptance of rape myths and influencing factors among student nurses studying at two different universities in the east and west of Türkiye. *Black Sea Journal of Health Science*, 9(2), 72-79.

1. Giriş

Dünyanın pek çok ülkesinde kadınlar yaşamları boyunca istemedikleri cinsel ilişki, aşağılanma, fiziksel ya da sözlü taciz gibi çeşitli sorunlarla karşı karşıya kalmaktadır. Bu şiddet türleri arasında en ağır olanlardan birinin cinsel

şiddet olduğu belirtilmektedir (Apaydın, 2017). Cinsel şiddetin bir biçimi olan tecavüz, kadında fiziksel yaralanmaların yanı sıra ciddi cinsel ve psikolojik sorunlara yol açabilmektedir. Tecavüzün yol açtığı tedirginlik ve olası olumsuz sonuçlar nedeniyle kadınlar

yaşamlarını çoğu zaman tetikte geçirmek zorunda kalmaktadır. Bu tür travmatik deneyimler kadının yaşam alanını daraltmakta ve yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilemektedir (Yancı ve Polat, 2019). Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) cinsel şiddeti, bir kişinin rızası dışında gerçekleşen her türlü cinsel eylem, cinselliğe yönelik zorlama, sözlü ya da fiziksel cinsel baskı, bir kişiyi cinsel yönde manipüle etmeye veya kontrol etmeye yönelik girişimler gibi geniş bir davranış yelpazesine tanımlamaktadır (WHO, 2014; Öberg vd., 2019; Ranganathan vd., 2021). Bu tanıma göre cinsel şiddet, bireyin beden bütünlüğünü, özerkliğini ve temel insan haklarını ihlal eden ciddi bir şiddet biçimidir (Parra-Barrera vd., 2021). Tecavüz, cinsel saldırı, zorla evlendirme, zorla kürtaj yaptırma, kadınların cinsel organlarının sakatlanması, fiziksel temas içeren istenmeyen cinsel davranışlar, cinsel içerikli sözler, tehditler, cinsel amaçlı görüntü veya materyal gösterme gibi pek çok uygulama DSÖ tarafından cinsel şiddet kapsamında değerlendirilmektedir (Ranganathan vd., 2021).

Tecavüz olgusuna ve tecavüz mağdurlarına yönelik yanlış inançlar, "tecavüz mitleri" başlığı altında farklı kategorilerde sınıflandırılmıştır. Disiplinlerarası araştırmalar, bu yanlış inanışların benimsenmesine yol açan "tutum ve inanç" sistemlerini belirlemeye odaklanmıştır (Çoklar, 2007). Tecavüz mitleri, tecavüzle ilgili tutumları ve mağdurun yaşadığı zararları küçümseyen, görmezden gelen veya mağduru suçlayan hatalı inanışlardır. Tecavüz mağduru kadınlara karşı toplum, bir takım olumsuz tutumlar sergilemektedir. Bu tutumlardan en önemlisi mağduru suçlamaktır. Bu konu ile ilgili en önemli teorilerden biri ise tecavüz mitleri teorisi. Burt (1980) tarafından ortaya atılan "tecavüz mitleri kavramı" genel olarak, tecavüz, tecavüzcü ve tecavüz mağduruna yönelik önyargı barındıran, kalıplaşmış ya da yanlış inançlar şeklinde tanımlanmaktadır. Bu mitler sıklıkla mağduru suçlamak ve tecavüzü "haklı" göstermeye yönelik kullanılmaktadır. Dünyada yaygın bir problem olan tecavüz mitleri, mağdurun psikolojisi üzerinde olumsuz etkiler yaratmakta ve toplumun bu mitlere olan inançları nedeniyle mağdurların suçu bildirme konusunda tereddüt yaşamalarına ve vakaların daha az raporlanmasına yol açmaktadır. Sonuç olarak, tecavüz mitlerinin evrensel bir tanımı bulunmasa da günümüzde, cinsel saldırganlığı haklı çıkaran veya inkar eden düşünceler olarak açıklanabilir (Campbell, 2008). Faillere ilişkin tecavüz mitlerine örnek olarak şunlar verilebilir: "Tecavüzcüler kontrol edilemez cinsel dürtüleriyle hareket eder", "Bütün tecavüzcüler ya psikolojik sorunludur ya da travmatik aile geçmişine sahiptir", "Kadınların giyim veya davranışları tecavüze yol açmaktadır" gibi inançlar. Bu mitlerde mağdur kadın genellikle "tecavüze davet eden" olarak gösterilirken, saldırgan her zaman "mağdura karşı savunmasız" bir konumda sunulmaktadır. Bunun yanı sıra, tecavüz mitleri yalnızca erkekler tarafından değil, kadınlar tarafından da

kendilerini olası benzer durumlara karşı korumak ve mağdurla aralarına mesafe koymak amacıyla benimsenebilmektedir (Kayabaşı, 2015). Çoklar ve Meşe (2015) Illinois Tecavüz Mitlerini Kabul Ölçeği (İTMKÖ) uyarlama çalışmalarında özellikle öne çıkan bazı yaygın tecavüz mitlerine dikkat çekmiştir. Araştırmacılara göre toplumda sık görülen bu mitlerden bazıları şöyledir: Kadının giyimi veya davranışlarının saldırıya "zemin hazırladığı", erkeklerin istemedikleri sürece cinsel ilişkiye zorlanamayacağı, erkeklerin her zaman cinsel uyarılmaya açık oldukları ve bu nedenle saldırgan olarak görülmemeleri gerektiği, tecavüzün sıradan ya da abartıldığı kadar ağır olmayan bir olay olduğu, kadınların bazen cinsel saldırı iddialarını geri adım atmak veya ilişkiyi yeniden kontrol etmek için kullandıkları ve saldırganın bir silah kullanmaması durumunda olayın gerçek bir tecavüz olarak değerlendirilemeyeceği yönündeki inanışlar. Bu örnekler, toplumda saldırıyı mazur gösteren ve mağdurun sorumluluğunu artıran hatalı inanışların ne kadar köklü olduğunu göstermektedir.

Bu araştırma, Türkiye'nin doğu ve batı bölgelerinde yer alan iki farklı üniversitenin hemşirelik bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin tecavüz mitlerini kabul düzeylerini ve bu düzeyi etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiş olup araştırma soruları:

1. Hemşirelik öğrencilerinin tecavüz mitlerini kabul düzeyi nedir?
2. Türkiye'nin doğusunda ve batısında öğrenim gören hemşirelik öğrencilerinin tecavüz mitlerini kabul düzeyleri arasında fark var mıdır?
3. Hemşirelik öğrencilerinin sosyodemografik özellikleri tecavüz mitlerini kabul düzeylerini etkiler mi?

2. Materyal ve Yöntem

2.1. Araştırmanın Tipi

Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tiptedir.

2.2. Araştırmanın Yeri ve Zamanı

Araştırma, Türkiye'nin doğusunda ve batısında yer alan iki farklı üniversitenin hemşirelik bölümlerinde öğrenim gören öğrencilere çevrim içi anket yoluyla ulaşılmaya gerçekleştirilmiştir. Veri toplama süreci 1 Mart - 1 Nisan 2024 tarihleri arasında yürütülmüş olup anketler Google Form aracılığıyla uygulanmıştır. Anket bağlantısı öğrencilere sınıf WhatsApp grupları aracılığıyla iletilmiş ve öğrencilerden gönüllü katılım esasına göre doldurmaları istenmiştir.

2.3. Araştırmanın Evren ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini doğudaki üniversitenin hemşirelik bölümünde öğrenim gören 510 öğrenci ve batıdaki üniversitede öğrenim gören 140 öğrenci olmak üzere toplam 650 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma doğuda yer alan üniversiteden 291, batıda yer alan üniversiteden ise 121 öğrenci olmak üzere toplam 412 öğrenci ile tamamlanmıştır. Örneklem seçiminde olasılıksız örnekleme yöntemlerinden gönüllü örnekleme yöntemi kullanılmıştır.

2.4. Örneklem Büyüklüğünün Belirlenmesi

Araştırmaya başlamadan önce minimum örneklem sayısını belirlemek amacıyla G*Power 3.1.9.7 yazılımı kullanılarak a priori güç analizi yapılmıştır. Çalışmada iki bağımsız grubun (doğu ve batı üniversiteleri) karşılaştırılması hedeflendiğinden, test ailesi olarak bağımsız örneklem t-testi seçilmiştir. Benzer çalışmalarda etki büyüklüğünün rapor edilmemesi nedeniyle Cohen'in sınıflamasına göre küçük-orta düzey etki büyüklüğü ($d=0,25$) kabul edilmiştir (Cohen, 1988). Analizde, etki büyüklüğü (d): 0,25, anlamlılık düzeyi (α): 0,05, güç ($1-\beta$): 0,99, kuyruk sayısı: çift yönlü, tahsis oranı ($N2/N1$): 2,8 parametreleri kullanılmıştır. Tahsis oranının 2,8 olarak belirlenmesinin nedeni, doğu ve batı üniversitelerindeki hemşirelik öğrencisi popülasyonlarının eşit olmamasıdır. Doğu üniversitesindeki öğrenci evreni batı üniversitesinden yaklaşık 2,8 kat daha büyüktür. Bu farklılık göz önünde bulundurularak örneklem hesaplamasında eşit dağılım hedeflenmemiştir; aksi durumda örneklemin evreni temsil gücü düşecek, istatistiksel anlamlılık ve güç olumsuz etkilenecektir. G*Power analizi sonucunda; batı üniversitesi için minimum 101, doğu üniversitesi için minimum 281 olmak üzere toplam 382 kişilik örneklem gerekliliği belirlenmiştir. Olası katılımcı kayıplarını önlemek için % 20 ekleme yapılarak hedef örneklem 409 olarak belirlenmiş, araştırma 412 öğrenci ile tamamlanmış olup, ulaşılan örneklem büyüklüğü hesaplanan minimum örneklem sayısının üzerindedir.

2.5. Veri Toplama Araçları

2.5.1. Tanıtıcı bilgi formu

Araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan form, öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini ve tecavüz mitlerine ilişkin görüşlerini içeren 13 maddeden oluşmaktadır (Koçtürk ve Kızıldağ, 2018; Xue vd., 2019; Yılmaz ve Oskay, 2020).

2.5.2. Illinois tecavüz mitlerini kabul ölçeği (İTMKÖ)

17 maddeden oluşan ölçek, tecavüz mitlerine ilişkin görüşleri belirlemek amacıyla geliştirilen 7'li likert tipte bir ölçektir. 1- Kesinlikle katılmıyorum, 2- Katılmıyorum, 3- Biraz katılmıyorum, 4- Kararsızım, 5- Biraz katılıyorum, 6- Katılıyorum, 7- Tamamen katılıyorum" şeklindedir.

Ölçekten en az 17 puan ve en fazla 119 puan alınabilmekte; puan arttıkça tecavüz mitlerini kabul düzeyi de artmaktadır. Payne vd. (1999) tarafından geliştirilen, Çoklar ve Meşe (2015) tarafından Türkçe geçerlik ve güvenilirliği yapılmış olan ölçeğin Cronbach alfa katsayısı 0.90 olarak belirlenmiştir. Bu çalışmada ise ölçeğin Cronbach alfa katsayısı ise 0.95 olarak bulunmuştur.

2.6. İstatistik Analiz

Verilerin istatistiksel analizi SPSS 23.0 paket programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Çözümlemelerde sayı,

yüzde, ortalama, standart sapma değerleri ile birlikte Spearman korelasyon testi, Kruskal-Wallis testi ve Mann Whitney U testi uygulanmıştır. Analizlerde kullanılacak yöntemleri belirlemek amacıyla verilerin normal dağılıma uygunluğu incelenmiştir. Bu amaçla, Skewness (çarpıklık) ve Kurtosis (basıklık) değerleri hesaplanmış; bu değerlerin -1,5 ile +1,5 arasında bulunması halinde verilerin normal dağıldığı kabul edilmiştir (Tabachnick ve Fidell, 2007). Tablo 3'te yer alan İTMKÖ'ye ait çarpıklık ve basıklık katsayılarının bu aralıkta olmadığı görülmüş ve verilerin normal dağılmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu nedenle, ikili karşılaştırmalarda Mann Whitney U testi, üç ve daha fazla grupta Kruskal-Wallis H testi ve değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemek için Spearman Rank korelasyon analizi tercih edilmiştir. Tüm analizlerde anlamlılık düzeyi $P<0,05$ olarak alınmıştır.

3. Bulgular

Tablo 1'de iki farklı üniversitede öğrenim gören öğrencilerin demografik özelliklerine ait bulgular yer almaktadır. Öğrencilerin demografik özelliklerine bakıldığında, batıdaki üniversitede öğrenim gören öğrencilerin %82,6'sı (100) kadın, %36,4'ü (44) 1.sınıfta öğrenim görmekte, %72,7'sinin (88) geliri giderine denk, %72,7'si (88) çekirdek aileye sahip, %71,1'i (86) il merkezinde yaşamakta, %78,5'i (95) çalışmamakta, %73,6'sı (89) bekar ve bir birlikteliği yok, %5,8'i (7) daha önce bir tecavüz vakası ile karşılaşmış, %42,1'i (51) tecavüze uğramış bir kişiyi nereye yönlendireceğini bilmekte, %17,4'ü (21) tecavüz mağduru birisi ile karşılaşma durumunda bilgilerinin yeterli olduğunu düşünmekte, %9,9'u (12) daha önce cinsel suçlar ile ilgili bir eğitim almış ve yaş ortalaması $20,83\pm 2,730$ şeklindedir.

Doğudaki üniversitede öğrenim gören öğrencilerin %74,6'sı (217) kadın, %30,6'sı (89) 1.sınıfta öğrenim görmekte, %64,3'ünün (187) geliri giderine denk, %80,1'i (233) çekirdek aileye sahip, %60,5'i (176) il merkezinde yaşamakta, %88'i (256) çalışmamakta, %74,6'sı (217) bekar ve bir birlikteliği yok, %14,8'i (43) daha önce bir tecavüz vakası ile karşılaşmış, %44,7'si (130) tecavüze uğramış bir kişiyi nereye yönlendireceğini bilmekte, %18,9'u (55) tecavüz mağduru birisi ile karşılaşma durumunda bilgilerinin yeterli olduğunu düşünmekte, %6,9'u (20) daha önce cinsel suçlar ile ilgili bir eğitim almış ve yaş ortalaması $21,24\pm 2,900$ şeklindedir.

Tablo 2'de çalışmada kullanılan İTMKÖ'ye ait Cronbach's Alpha güvenilirlik değeri görülmektedir. Tabloya göre batıdaki üniversite verileri için güvenilirlik değeri 0,954 iken doğudaki üniversite için güvenilirlik değeri 0,945 olarak tespit edilmiştir. Bu değerlere göre ölçeğin çok yüksek düzeyde güvenilir olduğu söylenebilir.

Tablo 1. İki farklı üniversitede öğrenim gören öğrencilerin demografik özelliklerinin karşılaştırılması (n=412)

Demografik Özellikler		Batıdaki Üniversite (n=121)		Doğudaki Üniversite (n=291)	
		n	%	n	%
Cinsiyet	Kadın	100	82,6	217	74,6
	Erkek	21	17,4	74	25,4
Sınıf Düzeyi	1.Sınıf	44	36,4	89	30,6
	2.Sınıf	34	28,1	88	30,2
	3.Sınıf	31	25,6	60	20,6
	4.Sınıf	12	9,9	54	18,6
Gelir Durumu	Gelir Giderden Az	10	8,3	72	24,7
	Gelir Gidere Denk	88	72,7	187	64,3
	Gelir Giderden Fazla	23	19,0	32	11,0
Aile Tipi	Çekirdek	88	72,7	233	80,1
	Geniş	33	27,3	58	19,9
Yaşanılan Yer	Köy/Kasaba/İlçe	35	28,9	115	39,5
	İl Merkezi	86	71,1	176	60,5
Çalışma Durumu	Evet	26	21,5	35	12,0
	Hayır	95	78,5	256	88,0
İlişki Durumu	Bekar, Birliktelik Yok	89	73,6	217	74,6
	Bekar, Birliktelik Var	29	24,0	68	23,4
	Evli	3	2,5	6	2,1
Tecavüz Vakası ile Karşılaşma Durumu	Evet	7	5,8	43	14,8
	Hayır	114	94,2	248	85,2
Tecavüze Uğramış Bir Kişiyi Nereye Yönlendireceğini Bilme Durumu	Evet	51	42,1	130	44,7
Tecavüz Mağduru Birisi ile Karşılaşma Durumunda, Bilgilerinin Yeterli Olduğunu Düşünme Durumu	Hayır	70	57,9	161	55,3
Daha Önce Cinsel Suçlar ile İlgili Bir Eğitim Alma Durumu	Evet	21	17,4	55	18,9
	Hayır	100	82,6	236	81,1
	Evet	12	9,9	20	6,9
	Hayır	109	90,1	271	93,1
Yaş (Ort.±SS)		20,83±2,730		21,24±2,900	
Toplam		121	100,0	291	100,0

Tablo 2. Illinois tecavüz mitlerini kabul ölçeğinin güvenilirlik analizi sonuçları

Ölçekler	Batıdaki Üniversite	Doğudaki Üniversite
Illinois Tecavüz Mitlerini Kabul Ölçeği	0,954	0,945

Tablo 3. Illinois tecavüz mitlerini kabul ölçeği puanlarının normallik analizi sonuçları

Ölçekler	Illinois Tecavüz Mitlerini Kabul Ölçeği
Batıdaki Üniversite	Skewness (Çarpıklık) 2,193
Doğudaki Üniversite	Kurtosis (Basıklık) 6,084
Batıdaki Üniversite	Skewness (Çarpıklık) 2,059
Doğudaki Üniversite	Kurtosis (Basıklık) 4,67

Tablo 3'e bakıldığında İTMKÖ'ye ait çarpıklık ve basıklık değerlerinin -1,5 ile +1,5 arasında olmadığı görülmekte ve bu değerlere göre verilerin normal dağılıma sahip olmadığı kabul edilmiştir. Bu sonuca göre ikili gruplarda

Mann Whitney U testi, üç ve üzeri gruplarda Kruskal Wallis H testi ve değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek için Spearman Rank korelasyon analizi yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde anlamlılık düzeyi P<0,05 kabul edilmiştir.

Tablo 4. İki farklı üniversitede öğrenim gören öğrencilerin Illinois tecavüz mitlerini kabul ölçeği puan ortalamalarının karşılaştırılması

	Illinois Tecavüz Mitlerini Kabul Ölçeği
Batıdaki Üniversite	Min-max 17,00-85,00 X̄±SS 27,92±12,515
Doğudaki Üniversite	Min-max 17,00-84,00 X̄±SS 28,14±12,653
Test	U=17443,0
P	0,882

X̄= ortalama, SS= standart sapma, U= Mann Whitney U testi, Min.= minimum, Maks.= maksimum.

Tablo 4'te iki farklı üniversitede öğrenim gören öğrencilerin İTMKÖ'ye ait puan ortalamalarının karşılaştırılmasına yönelik bulgular yer almaktadır. Analiz sonuçlarına göre batıdaki üniversite öğrencilerinin puan ortalaması (27,92±12,515) ile doğudaki öğrencilerinin puan ortalaması (28,14±12,653) arasında anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir (U=17443,0; P>0,05).

Tablo 5'te iki farklı üniversitede öğrenim gören öğrencilerin İTMKÖ'ye ait puan ortalamalarının demografik özelliklerine göre karşılaştırılmasına yönelik bulgular yer almaktadır.

Batıdaki üniversite öğrencilerinin cinsiyetlerine (U=722,5; P=0,025) ve gelir durumlarına (KW=7,992, P=0,018) göre anlamlı farklılıklar elde edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin yaşları ile ölçek puanı arasında negatif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir (r=-0,190; P=0,037). Batıdaki üniversitede öğrenim

gören erkek öğrencilerin puan ortalaması (35,42±17,560) kadın öğrencilerin puan ortalamasından (26,35±10,635) istatistiksel olarak daha yüksektir (P<0,05). Geliri giderinden az olan öğrencilerin puan ortalaması (39,10±18,351) geliri giderine denk olan öğrencilerin puan ortalamasından (27,34±11,791) ve geliri giderinden fazla olan öğrencilerin puan ortalamasından (25,30±10,074) istatistiksel olarak daha yüksektir (P<0,05). Ancak diğer değişkenlerde anlamlı farklılıklar elde edilememiştir (P>0,05).

Doğudaki öğrencilerinin sadece cinsiyetlerinde anlamlı farklılık elde edilmiştir (U=5,840; P<0,001). Doğudaki üniversitede öğrenim gören erkek öğrencilerin puan ortalaması (33,56±15,925) kadın öğrencilerin puan ortalamasından (26,29±10,757) istatistiksel olarak daha yüksektir (P<0,05). Ancak diğer değişkenlerde anlamlı farklılıklar elde edilememiştir (P>0,05).

Tablo 5. Öğrencilerin demografik özelliklerine göre Illinois tecavüz mitlerini kabul ölçeği puan ortalamalarının karşılaştırılması

		Batıdaki Üniversite				Doğudaki Üniversite			
		n	$\bar{X}\pm SS$	Test	P	n	$\bar{X}\pm SS$	Test	P
Cinsiyet	Kadın	100	26,35±10,635	U=722,5	0,025*	217	26,29±10,757	U=5840,0	<0,001*
	Erkek	21	35,42±17,560			74	33,56±15,925		
Sınıf Düzeyi	1.Sınıf	44	31,00±12,503	KW=7,331	0,062	89	28,15±12,204	KW=2,408	0,492
	2.Sınıf	34	27,79±13,384			88	27,39±12,664		
	3.Sınıf	31	22,87±4,402			60	27,85±12,030		
	4.Sınıf	12	30,08±19,810			54	29,64±14,179		
Gelir Durumu	Gelir Giderden Az	10	39,10±18,351	KW=7,992	0,018* 1>2,3	72	28,50±12,456	KW=3,349	0,187
	Gelir Gidere Denk	88	27,34±11,791			187	27,47±12,448		
	Gelir Giderden Fazla	23	25,30±10,074			32	31,25±14,130		
Aile Tipi	Çekirdek	88	27,14±11,766	U=1282,0	0,321	233	27,81±12,539	U=6031,5	0,205
	Geniş	33	30,00±14,313			58	29,46±13,128		
Yaşanılan Yer	Köy/Kasaba/İlçe	35	30,97±16,130	U=1253,0	0,149	115	28,79±12,384	U=9173,5	0,176
	İl Merkezi	86	26,68±10,567			176	27,71±12,843		
Çalışma Durumu	Evet	26	27,88±10,084	U=1143,5	0,563	35	24,45±7,800	U=3648,5	0,074
	Hayır	95	27,93±13,149			256	28,64±13,109		
	Bekar, Birliktelik Yok	89	28,00±11,439			217	28,41±12,618		
İlişki Durumu	Bekar, Birliktelik Var	29	27,68±15,565	KW=,929	0,629	68	27,88±12,987	KW=5,812	0,055
	Evli	3	28,00±15,716			6	21,16±9,261		
Tecavüz Vakası ile Karşılaşma Durumu	Evet	7	45,57±27,993	U=248,5	0,094	43	26,06±11,312	U=4656,0	0,183
	Hayır	114	26,84±10,210			248	28,50±12,858		
Tecavüze Uğramış Bir Kişiyi Nereye Yönlendireceğini Bilme Durumu	Evet	51	30,09±15,494			130	28,57±14,251		
Tecavüz Mağduru Birisi ile Karşılaşma Durumunda, Bilgilerinin Yeterli Olduğunu Düşünme Durumu	Evet	70	26,34±9,612	U=1595,5	0,319	161	27,78±11,232	U=10183,0	0,692
	Hayır	21	35,57±20,522			55	30,18±17,019		
Daha Önce Cinsel Suçlar ile İlgili Bir Eğitim Alma Durumu	Evet	12	35,16±22,826	U=794,0	0,079	236	27,66±11,394	U=6379,0	0,843
	Hayır	100	26,32±9,474			236	27,66±11,394		
Yaş	Evet	12	35,16±22,826	U=621,0	0,774	20	32,20±19,935	U=2591,5	0,744
	Hayır	109	27,12±10,700			271	27,84±11,945		
		121		r=-0,190	0,037*	291		r=0,058	0,322

\bar{X} = ortalama, SS= standart sapma, r= Spearman Rank korelasyonu, KW= Kruskal-Wallis, U= Mann Whitney U, * P<0,05.

4. Tartışma

Bu araştırmada, Türkiye'nin doğusunda ve batısında öğrenim gören hemşirelik öğrencilerinin tecavüz mitlerini kabul düzeyleri incelenmiş ve çeşitli sosyo-demografik değişkenlerin bu tutum üzerindeki etkileri ele alınmıştır. Elde edilen bulgular, iki üniversitenin öğrencilerinin İTMKÖ puan ortalamalarının birbirine yakın olduğunu ve gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunmadığını göstermiştir. Araştırmada doğu ve batı üniversiteleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmaması, üniversite öğrencilerinin benzer eğitim programları, medya etkileri ve toplumsal etkileşim ortamlarında bulunmaları ile açıklanabilir. Günümüzde üniversite öğrencileri arasında kültürel farklılıkların azalması da bu sonucun ortaya çıkmasında etkili olabilir. Bu sonuç, kültürel farklılıkların tek başına belirleyici olmadığını; sosyo-kültürel yapı, bireysel deneyimler ve eğitime erişim gibi unsurların daha etkili olabileceğini düşündürmektedir. Literatürde ise kırsal bölgelerde yaşayan bireylerin tecavüz mitlerini daha düşük düzeyde benimsediği görülmüştür (Şahin ve Güner, 2023). Erkek katılımcılarla yürütülen başka bir araştırmada medeni durum, eğitim seviyesi ve ergenlik döneminde yaşanan yerin cinsel mitlere inanma oranlarını etkilediği ortaya konmuştur. Daha düşük eğitim düzeyine sahip ya da ergenliğini kırsal bölgede geçiren erkeklerin mitlere katılımının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu bulgular, araştırmamızdaki sonuçlar ile benzerlik göstermemektedir (Torun vd., 2011). Bireyin yaşadığı ya da doğup büyüdüğü coğrafya, tecavüze ve tecavüz mitlerine ilişkin görüş ve tutumlarını etkiler. Barn ve Powers (2021) tarafından Hindistan ve İngiltere'deki 693 üniversite öğrencisinin tecavüz mitlerinin kabul durumunun karşılaştırıldığı çalışmada, tecavüz mitlerinin kabulü her iki ülke için de oldukça düşük bulunmuştur. Fakat Hindistan'daki öğrencilerde tecavüz mitlerini kabulü İngiltere'deki öğrencilere göre yüksek saptanmıştır. Bu çalışmalar, bazı doğu kültürlerinde kadının birçok alanda kısıtlanmasına bağlı olarak oluşan kültürel normların tecavüz mitlerinin kabulünü artırabileceğini düşündürmektedir. Araştırmamızda, erkek öğrencilerin sayısı kadınlara göre daha düşük olmakla birlikte, her iki üniversitede de erkeklerin tecavüz mitlerini kabul düzeylerinin anlamlı olarak daha yüksek çıktığı görülmüştür. Farklı örneklerde aynı yönde elde edilen bu bulgu, cinsiyetin tecavüz miti kabulü üzerinde tutarlı bir etkisi olduğunu göstermektedir. Ayrıca literatürde erkeklerin kadınlara göre tecavüz mitlerine daha yüksek düzeyde katıldığını bildiren çalışmalar ile uyumludur (Yamawaki, 2007; Chapleau vd., 2008). Bu durum, toplumsal cinsiyet eşitliği eğitiminin erkek öğrenciler için daha hedefli ve dönüştürücü biçimde tasarlanması gerektiğini göstermektedir. Başka bir çalışmada ise erkeklerin kadınlara oranla daha kalıplaşmış tutumlara sahip olduğunu ve tecavüz mitlerini daha yüksek oranda kabul ettiklerini ortaya koymuştur (Davies vd., 2012). Benzer şekilde Pakistan'da yapılan bir çalışmada da erkeklerin

kadınlara kıyasla tecavüz mitlerine daha fazla inandıkları saptanmıştır (Jamshed ve Kamal, 2021). Hayes vd. (2016) ve McMahon (2010)'nun çalışmalarında erkeklerin tecavüz mitlerini kadınlara oranla daha fazla oranda kabul ettikleri belirtilmiştir. Benzer sonuçlar üniversite öğrencileri ile yapılan birçok çalışmada görülmüştür (Aronowitz vd., 2012; Yancı vd., 2018). Bu sonuçlar çalışmamızla paralellik göstermektedir. Angelone vd. (2021) tarafından yapılan bir çalışmada, cinsiyetçi inançların cinsiyet ile tecavüz mitleri kabulü arasındaki yerleşik ilişkiyi aracılık edip etmediği araştırılmış; düşmanca cinsiyetçilik, tamamlayıcı cinsiyet farklılaştırması ve heteroseksüel yakınlığın bu ilişkiyi aracılık ettiği bulunmuştur. Bu tutumların, mağdurun suçlanmasında rol oynadığı ve cinsel saldırı önleme programlarının geliştirilmesinde yol gösterici olabileceği belirtilmiştir. Şahin ve Güner (2023) tarafından yürütülen bir başka araştırmada, kadınların erkeklere kıyasla daha yüksek puan aldığı, eğitim seviyesi arttıkça tecavüz miti kabulünün de yükseldiği ve öğrencilerin çalışanlara göre daha yüksek puanlar aldığı bildirilmiştir. Ayrıca, düşük gelir düzeyine sahip bireylerde tecavüz miti kabulünün daha yüksek olduğu belirtilmiştir. Bizim çalışmamızda da batıdaki öğrenciler arasında geliri gideninden az olanların, mitleri daha fazla benimsediği saptanmıştır. Bu durum, ekonomik zorlukların eğitim ve farkındalık düzeyini sınırlamasıyla ilişkili olabilir. Black ve Gold (2008) tarafından yapılan çalışmada, farklı gelir ve eğitim düzeylerine sahip katılımcılarla "bir tanıdıkla yaşanan tecavüz" senaryolarında mağdur ve failin sorumluluğunun nasıl algılandığı araştırılmıştır. Düşük sosyoekonomik gruba dahil bireylerin, tecavüz miti kabullerinde daha yüksek düzey gösterdiği, mağduru daha fazla suçladığı tespit edilmiştir. Bu sonuç, bizim çalışmamızdaki bulgularla da doğrudan örtüşmektedir. Aosved ve Long (2006) ise 18-55 yaş aralığındaki erkek katılımcılarla yapılan bir çalışmada maddi durum ile tecavüz mitleri kabulü arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Bu da faktörlerin kültürel bağlama göre değişebileceğini göstermektedir. Batıdaki üniversitenin verilerinde, öğrencilerin yaşı arttıkça tecavüz mitlerini kabul düzeyinde hafif bir azalma gözlenmiştir. Bu bulgu, yaşla birlikte gelişen eleştirel düşünme becerilerinin ve toplumsal farkındalığın bu tür mitlerin sorgulanmasında etkili olduğunu gösterebilir. Ancak ilişkinin düşük düzeyde olması, yaş faktörünün tek başına belirleyici olmadığını düşündürmektedir. Çalışmamızda yaş arttıkça tecavüz miti kabullerinin azaldığı bulunmuştur. Bu bulgu, Chauhan (2022) tarafından yapılan çalışmayla da uyumludur; çünkü Chauhan, yaş arttıkça tecavüz miti kabulünün anlamlı şekilde azaldığını raporlamıştır. Saravia Lalinde vd. (2023) tarafından yapılan çalışmada ise yaşın etkisi modeller arasında farklılık göstermekte; bazı analizlerde yaşın miti kabullendirmeyi artırdığı, bazılarında ise etkisinin anlamlı olmadığı belirtilmiştir. Bu durum, yaşın miti kabul üzerindeki etkisinin diğer psikososyal faktörlere bağlı olarak değişebileceğini düşündürmektedir. Gerger vd. (2007) tarafından yapılan

bir çalışmada, ileri yaştaki katılımcıların genç katılımcılara göre tecavüz mitlerini daha fazla kabul ettiği görülmüş; ancak eğitim seviyesinin artması ile tecavüze ilişkin olumsuz tutumların azaldığı belirtilmiştir. Bu iki bulgunun nedeni olarak, genç bireylerin eğitim ve kültür açısından daha donanımlı olmaları ya da kadına yönelik şiddeti daha iyi kavrayan bir kültürde yetişmeleri olabileceği düşünülmektedir. Çalışmamızda, batıdaki üniversitede öğrenim gören öğrencilerin yaşları ile ölçek puan ortalaması arasında negatif yönde düşük düzeyde bir ilişki saptanmıştır. Diğer demografik değişkenler (aile tipi, yaşanılan yer, cinsel suçlara yönelik eğitim alma, mağdurla karşılaşma durumu vb.) açısından anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Bu durum, bireylerin tecavüz mitlerine ilişkin tutumlarının daha çok toplumsal normlar, toplumsal cinsiyet rolleri ve medya temsilleri gibi faktörlerle şekillendiğini düşündürmektedir. Yılmaz ve Oskay (2020) tarafından İstanbul'daki bir üniversitenin İşletme ve Veterinerlik Fakültelerinde yapılan bir çalışmada, İTMKÖ uygulanmış; ölçekten alınan puanlara göre tecavüz mitlerinin kabul durumunun düşük olduğu saptanmıştır.

5. Sonuç

Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinde tecavüz mitlerinin halen belirli düzeylerde kabul gördüğünü ve bu tutumun cinsiyet, gelir düzeyi ve yaş gibi değişkenlerle ilişkili olduğunu ortaya koymuştur. Bu bulgular, hemşirelik eğitimi sürecine toplumsal cinsiyet eşitliği, cinsel şiddetle mücadele ve mağdur destek hizmetleri gibi konuların daha etkin biçimde entegre edilmesi gerektiğini desteklemektedir. Öğrencilerin özellikle cinsiyet farklılıklarından kaynaklanan tutum farklılıklarını azaltmaya yönelik atölye çalışmaları, vaka tartışmaları ve rol yapma uygulamaları planlanmalıdır. Öğrencilerin tecavüz mitlerine yönelik tutumlarını olumlu yönde değiştirecek farkındalık kampanyaları ve eğitimlerin yapılmasının faydalı olacağı düşünülmektedir.

Araştırmanın Sınırlılıkları

Araştırmada üniversitelerin öğrenci evrenlerinin farklı büyüklükte olması nedeniyle çalışmaya dahil edilen öğrenci sayılarının iki üniversite arasında eşit olmaması ve hemşirelik bölümlerinin doğal demografik yapısı gereği erkek öğrencilerin sayısının kadın öğrencilere göre daha düşük olması araştırmanın sınırlılığdır. Bu durum cinsiyete göre yapılan alt grup karşılaştırmalarında grup büyüklüklerinin eşit olmamasına yol açmıştır. Araştırmanın kesitsel tasarımı ise değişkenler arasındaki ilişkilerde nedensel çıkarımlar yapılmasına izin vermemektedir.

Katkı Oranı Beyanı

Yazarların katkı yüzdeleri aşağıda verilmiştir. Yazarlar makaleyi incelemiş ve onaylamıştır.

	K.D.B.	D.Ç.B.
K	60	40
T	60	40
Y	60	40
VTI	40	60
VAY	50	50
KT	60	40
YZ	50	50
KI	60	40
GR	50	50

K= kavram, T= tasarım, Y= yönetim, VTI= veri toplama ve/veya işleme, VAY= veri analizi ve/veya yorumlama, KT= kaynak tarama, YZ= yazım, KI= kritik inceleme, GR= gönderim ve revizyon.

Çıkar Çatışması

Yazarlar herhangi bir çıkar çatışması olmadığını beyan etmektedir.

Etik Onay/Hasta Onamı

Veri toplama işlemi öncesinde İstanbul Gedik Üniversitesi etik kurulundan (onay tarihi: 28 Şubat, 2024; protokol numarası: 2024/2) izin alınmıştır. Veri toplama süreci başlamadan önce katılımcılara bilgilendirilmiş onam formu sunulmuş ve çevirim içi onamları alınmıştır.

References

- Angelone, D. J., Cantor, N., Marcantonio, T., & Joppa, M. (2021). Does sexism mediate the gender and rape myth acceptance relationship?. *Violence Against Women*, 27(6-7), 748-765. <https://doi.org/10.1177/1077801220913632>
- Aosved, A. C., & Long, P. J. (2006). Co-occurrence of rape myth acceptance, sexism, racism, homophobia, ageism, classism, and religious intolerance. *Sex Roles*, 55(7-8), 481-492. <https://doi.org/10.1007/s11199-006-9101-4>
- Apaydın, M. (2017). Üniversite öğrencilerinin tecavüz mitlerini kabulleri ve namusa ilişkin tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi (Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi, Adli Tıp Enstitüsü).
- Aronowitz, T., Lambert, C. A., & Davidoff, S. (2012). The role of rape myth acceptance in the social norms regarding sexual behavior among college students. *Journal of Community Health Nursing*, 29(3), 173-182. <https://doi.org/10.1080/07370016.2012.697852>
- Barn, R., & Powers, R. A. (2021). Rape myth acceptance in contemporary times: A comparative study of university students in India and the United Kingdom. *Journal of Interpersonal Violence*, 36(7-8), 3514-3535. <https://doi.org/10.1177/0886260518775750>
- Black, K. A., & Gold, D. J. (2008). Gender differences and socioeconomic status biases in judgments about blame in date rape scenarios. *Violence and Victims*, 23(1), 115-128. <https://doi.org/10.1891/0886-6708.23.1.115>
- Burt, M. R. (1980). Cultural myths and supports for rape. *Journal of Personality and Social Psychology*, 38(2), 217-230.
- Campbell, R. (2008). The psychological impact of rape victims. *American Psychologist*, 63(8), 702-717.

- <https://doi.org/10.1037/0003-066X.63.8.702>
- Chapleau, K. M., Oswald, D. L., & Russell, B. L. (2008). Male rape myths: The role of gender, violence, and sexism. *Journal of Interpersonal Violence*, 23(5), 600–615. <https://doi.org/10.1177/0886260507313529>
- Chauhan, M. (2022). Gender- and age-related differences in attitudes toward rape and rape myth acceptance. *International Journal of Indian Psychology*, 10(3), e130. <http://dx.doi.org/10.25215/1003.130>
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). Lawrence Erlbaum Associates.
- Çoklar, İ. (2007). Kadına yönelik cinsel şiddetin meşrulaştırılması ve tecavüze ilişkin tutumlar (Yüksek lisans tezi, Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Çoklar, İ., & Meşe, G. (2015). Illinois Tecavüz Mitlerini Kabul Ölçeği kısa formunun Türkçe'ye uyarlanması. *Psikoloji Çalışmaları Dergisi*, 34(2), 53–64.
- Davies, M., Gilston, J., & Rogers, P. (2012). Examining the relationship between male rape myth acceptance, female rape myth acceptance, victim blame, homophobia, gender roles, and ambivalent sexism. *Journal of Interpersonal Violence*, 27(14), 2807–2823. <https://doi.org/10.1177/0886260512438281>
- Gerger, H., Kley, H., Bohner, G., & Siebler, F. (2007). The acceptance of modern myths about sexual aggression scale: Development and validation in German and English. *Aggressive Behavior: Official Journal of the International Society for Research on Aggression*, 33(5), 422–440. <https://doi.org/10.1002/ab.20195>
- Hayes, R. M., Abbott, R. L., & Cook, S. (2016). It's her fault: Student acceptance of rape myths on two college campuses. *Violence Against Women*, 22(13), 1540–1555. <https://doi.org/10.1177/1077801216630147>
- Jamshed, N., & Kamal, A. (2021). Prevalence of rape myths and sexual double standards among university students in Pakistan. *Journal of Interpersonal Violence*, 36(15–16), 8653–8667. <https://doi.org/10.1177/0886260519844282>
- Kayabaşı, Ş. (2015). *Hasıraltı edilen cinsel şiddet. Karadeniz Teknik Üniversitesi Hukuk Fakültesi Yayınları*.
- Koçtürk, N., & Kızıldağ, S. (2018). Çocukluk dönemi cinsel istismarına ilişkin mitler ölçeğinin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 30, 778–808. <https://doi.org/10.14520/adyusbd.406626>
- McMahon, S. (2010). Rape myth beliefs and bystander attitudes among incoming college students. *Journal of American College Health*, 59(1), 3–11. <https://doi.org/10.1080/07448481.2010.483715>
- Öberg, M., Skalkidou, A., & Heimer, G. (2019). Experiences of sexual violence among women seeking services at a family planning unit in Sweden. *Upsala Journal of Medical Sciences*, 124(2), 135–139. <https://doi.org/10.1080/03009734.2019.1604587>
- Parra-Barrera, S. M., Moyano, N., Boldova, M. Á., & Sánchez-Fuentes, M. M. (2021). Protection against sexual violence in the Colombian legal framework: Obstacles and consequences for women victims. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(8), 4171. <https://doi.org/10.3390/ijerph18084171>
- Payne, D. L., Lonsway, K. A., & Fitzgerald, L. F. (1999). Rape myth acceptance: Exploration of its structure and its measurement using the Illinois Rape Myth Acceptance Scale. *Journal of Research in Personality*, 33(1), 27–68. <https://doi.org/10.1006/jrpe.1998.2238>
- Ranganathan, M., Wamoyi, J., Pearson, I., & Stöckl, H. (2021). Measurement and prevalence of sexual harassment in low- and middle-income countries: A systematic review and meta-analysis. *BMJ Open*, 11(6), e047473. <https://doi.org/10.1136/bmjopen-2020-047473>
- Şahin, D., & Güner, Ö. (2023). Determinants of society's rape myths acceptance. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 20(56), 1153–1162. <https://doi.org/10.26466/opusjr.1365440>
- Saravia Lalinde, I. A., Longpré, N., & de Roos, M. (2023). Everyday sadism as a predictor of rape myth acceptance and perception of harassment. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 67(13–14), 1323–1342. <https://doi.org/10.1177/0306624X231165430>
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2007). *Using multivariate statistics* (5th ed.). Pearson Education.
- Torun, F., Torun, S. D., & Özyayın, A. N. (2011). Men's belief in sexual myths and factors affecting these myths. *Dusunen Adam Journal of Psychiatry and Neurological Sciences*, 24(1), 24–33. <https://dx.doi.org/10.5350/DAJPN2011240103>
- WHO. (2014). World Health Organization: Violence against women: Fact sheet. <https://apps.who.int/iris/handle/10665/112325> (erişim tarihi 12 Ekim 2025).
- Xue, J., Fang, G., Huang, H., Cui, N., Rhodes, K. V., & Gelles, R. (2019). Rape myths and the cross-cultural adaptation of the Illinois Rape Myth Acceptance Scale in China. *Journal of Interpersonal Violence*, 34(7), 1428–1460. <https://doi.org/10.1177/0886260516651315>
- Yamawaki, N. (2007). Rape perception and the function of ambivalent sexism and gender-role traditionality. *Journal of Interpersonal Violence*, 22(4), 406–423. <https://doi.org/10.1177/0886260506297210>
- Yancı, F., & Polat, A. Ö. (2019). Tecavüze ilişkin tutumların tecavüz mitleri, adil dünya inancı, cinsiyet rolleri ve demografik değişkenler açısından incelenmesi. *Kadın Araştırmaları Dergisi*, 1(18), 31–50.
- Yancı, F., Alioğlu, F., & Polat, A. (2018). Attribution of blame in rape and examination of rape myths in terms of different variables. *Journal of Neurobehavioral Sciences*, 5(2), 106–114. <https://doi.org/10.5455/JNBS.1529938601>
- Yılmaz, B., & Oskay, Ü. (2020). Üniversite öğrencilerinin tecavüz mitlerine ilişkin görüşleri. *Koç Üniversitesi Hemşirelik Eğitimi ve Araştırma Dergisi*, 17(4), 328–334.